

Vi kan konstatere, at regeringen nævner, at man nu vil se på de visumregler, der har gjort det umuligt at få Taiwans præsident til Danmark. Vi håber, forholdet kan ændre sig, så der nu bliver mulighed for at få ham hertil som privatperson. Vi håber også, at denne debat kan sikre, at der bliver lavet en dobbeltbeskatningsaftale med Taiwan, og vi håber egentlig også, at regeringen vil arbejde for, at Taiwan bliver inddraget i så mange sammenhænge som overhovedet muligt.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at det ligger også os meget på sinde, at Taiwan kan blive medlem af Verdenssundhedsorganisationen, WHO. Vi har flere gange stillet spørgsmål til regeringen om det, vi har fremsat forslag i Folketinget om det, og hvis regeringen ikke sikrer sig, at man fortsætter den linje, som jeg håber, man går ind for nu, nemlig at forbedre mulighederne for at samarbejde, har vi tænkt os som tidligere at fremsætte et beslutningsforslag, som vi måske kan gå sammen med Enhedslisten om, og som netop skal gå på, at det skal sikres, at Taiwan kan blive medlem af Verdenssundhedsorganisationen.

Vi synes, det er helt nødvendigt, at alle lande, der overhovedet kan bidrage på det sundhedsmæssige område, bidrager og selvfølgelig også får noget igen, og man må sige, at med den sygdom, som skaber panik mange steder i Asien i øjeblikket, altså SARS, er det da helt oplagt, at Taiwan på alle mulige måder skal inddrages i et samarbejde.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, og jeg synes afgjort også, det er en mulighed, som må holdes åben, at der på et senere tidspunkt eventuelt kan blive tale om at udarbejde et beslutningsforslag. Det er måske i virkeligheden ikke nogen helt dårlig idé.

Men jeg synes samtidig, at vi stadig bør undersøge, om der ikke kan komme en positiv vedtagelse ud af den debat, vi har her i dag. Jeg kan forstå, at et spørgsmål som f.eks. Verdenssundhedsorganisationen er et af de spørgsmål, der måske kunne vise sig et flertal for under debatten. Nu kigger jeg meget bevidst ned på hr. Jeppe Kofod, for det vil jo vise sig at være meget afgørende, hvad han har at meddele på det område. Det ligger jo i hans partis hånd at afgøre, om der vil kunne skabes et flertal allerede under

denne debat, og det synes jeg vi må prøve at arbejde videre på.

Nu vil jeg meget spændt afvente, hvad de næste par ordførere har at sige, for hvis der er nogen som helst mulighed for at vedtage et skridt fremad med denne debat, synes jeg, det skal forsøges.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg må sige, at ligesom hr. Albrechtsen er jeg lidt forbavset over, at hr. Peter Skaarup ikke havde en vedtagelse med.

Jeg er klar over, at Dansk Folkeparti på nogle områder har en anden politisk opfattelse af Taiwan, end vi har. Men umiddelbart er der da nogle ting, vi er enige om, så vidt jeg kan høre nu og har hørt i de tidligere debatter, nemlig at vi ønsker, at Taiwan får adgang til observatørstatus i WHO; at der skal være indrejsemuligheder, så man kan få visum, og at der skal være et øget kulturelt, sundhedsmæssigt og uddannelsesmæssigt samarbejde.

Mit spørgsmål er egentlig: Hvis der er et flertal for det herinde, har Dansk Folkeparti så på forhånd bundet sig stærkt til ikke at ville gøre noget sammen med regeringen, eller er Dansk Folkeparti indstillet på at stemme for det? Jeg synes, det er lidt vigtigt, for man kan jo føre realpolitik, men man kan også føre symbolpolitik, og det kan det jo let havne i, hvis man på forhånd har en aftale med regeringen om at undgå, at der kommer en beslutning om de små skridts vej.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er ikke, fordi jeg som udenrigsminister vil blande mig i debatten. Den skal jo gå sin gang, men jeg synes, at for at den ikke skal køre af sporet, vil jeg godt præcisere nogle ting om WHO.

WHO er en FN-organisation, og det vil altså sige, at man ikke kan blive medlem af WHO uden at være medlem af FN. Taiwan kan ikke være medlem af FN, når man har en etkinapolitik, så det vil altså sige, at man ikke kan gøre Taiwan til medlem af WHO og heller ikke give observatørstatus, for det kræver også, at man er en anerkendt enhed. Det, man kan opfordre til, er, at Kina og Taiwan selv finder en pragmatisk løsning, så Taiwan kan blive inddraget på det mere formelle plan ligesom i tilfældet med WTO. Her fandt man jo en pragmatisk løsning, men det kræver, at parterne selv er indstillet på at finde